

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Харківський національний університет внутрішніх справ

Факультет № 6

Кафедра соціології та психології

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ»

вибіркових компонент третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

011 «Освітні, педагогічні науки»

**за темою – Методика організації контролю та оцінювання
результатів вивчення професійно орієнтованих дисциплін у вищій школі**

м. Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 30.08.2023 № 7

ЗАЛЕНО

ною радою факультету № 6
гокол від 29.08.2023 № 8

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 29.08.2023 № 7

Розглянуто на засіданні кафедри соціології та психології факультету № 6
(протокол від 29.08.2023 № 8)

Розробник:

доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки та психології факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ **Олена ФЕДОРЕНКО**.

.

Рецензенти:

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, іноземної філології та перекладу Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця **Вікторія БУДЯНСЬКА**;

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціології та психології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ **Валентина ТЮРІНА**

План лекції

1. Методика підготовки завдань для контролю та оцінювання навчальних досягнень студентів.
2. Методичне забезпечення організації заходів контролю та оцінювання навчальних досягнень студентів.
3. Система моніторингу якості освіти та освітнього процесу у ЗВО.

Рекомендована література:

Основна

1. Педагогіка вищої школи : навч.-метод. посіб. / О.М. Рубан, Л.О. Рубан, П.В. Максименко, С.В. Мороз; МВС України, Кіровогр. юрид. ін-т ХНУВС. Кіровоград : Кіровогр. юрид. ін-т ХНУВС, 2010. 110 с.
2. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Львів. держ. ун-т внутр. справ. Київ : Центр учб. літ., 2009. 472 с.
3. Калашнікова Л. М., Жерновникова О. М. Педагогіка вищої школи у схемах і таблицях : навч. посіб. Харків : ХНПУ, 2016. 260 с.
4. Професійна педагогіка : підручник / Авт. : О.В. Грабовський, Л. В. Коломієць, О. С. Савельєва, А. В. Семенова, В. Ф. Яні; за заг. ред. А. В. Семенової. Одеса : Бондаренко М. О., 2020. 575 с.
5. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. / О. В. Малихін, І. Г. Павленко, О. О. Лаврентьєва, Г. І. Матукова. Київ : КНТ, 2014. 262 с.
6. Методика викладання у вищій школі : навч.-метод. посіб. / Уклад. : В.І. Кобаль. Мукачево: Вид-во МДУ, 2016. 203 с.
7. Корміна Л. І. Методика викладання дисциплін за фахом у вищих навчальних закладах. Луцьк : Вежа, 2016. 52 с.

Допоміжна

1. Вища освіта і Болонський процес: навч. посіб / К.В. Корсак, І.О. Ластовченко. Київ : МАУП, 2007. 350 с.
2. Дзюба П. А., Зайцева Т. А. Посібник до вивчення дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у вищій школі» : навч. посіб. Дніпропетровськ : Ліра, 2015. 24 с.
3. Жигірь В. І., Чернега О. А. Професійна педагогіка. Київ, 2010. 264 с.
4. Козлова Г. М. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Одеса: ОНЕУ, 2014. 200 с.
5. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. / авт.-уклад.: Малихін О. В., Павленко І. Г., Лаврентьєва О. О., Матукова Г. І. Київ : КНТ, 2014. 202 с.
6. Красницька О. Педагогічна майстерність викладача вищої військової школи : підручник. Київ : Кондор, 2020. 528 с.

Текст лекції

Вступ

Спроби виключити контроль із навчального процесу повністю або частково призводить до зниження якості навчання. Запровадження контролю на сучасному етапі розвитку освіти зумовлює нові пошуки в напрямі підвищення якості та ефективності педагогічного контролю та появу нових форм, наприклад, рейтингової форми контролю, яка здійснюється в межах модульного навчання, що потребує розробки методичного забезпечення.

1. Методика підготовки завдань для контролю та оцінювання навчальних досягнень студентів.

Розробка методики контролю навчальних досягнень студентів є однією з актуальних проблем. Усі наведені обставини зумовлюють важливість і доцільність розв'язання цієї проблеми, вказують на необхідність її детального дослідження та впровадження результатів в освітній процес.

Для виявлення об'єктивних результатів навчання, одержання інформації про фактичні знання студентів, їх уміння та навички застосовується метод діагностувальних контрольних робіт (письмових або лабораторно-практичних), а також тести досягнень, зорієнтовані на визначення відповідності очікуваним результатам навчання, сформованості компетентностей здобувачів освіти.

Для прикладу наведемо методику оформлення пакету контрольних-вимірювальних матеріалів для проведення ректорської контрольної роботи. Ректорський контроль здійснюється з метою виявлення залишкового рівня знань студентів з навчальної дисципліни (або окремого модуля), з наступним аналізом якості навчання та викладання. Підставою для проведення ректорських контрольних робіт є наказ ректора (проректора з навчальної роботи). Керівництво організацією та проведенням ректорського контролю здійснюється начальником навчального відділу.

Для забезпечення об'єктивного оцінювання рівня якості знань і умінь студентів (курсантів, слухачів) розробляється пакет ректорської контрольної роботи, або сукупність документів, до складу якої входять:

- Титульна сторінка;
- Навчальна програма (копія);
- Анотація до контрольної роботи;
- Рецензія на контрольну роботу;
- Критерії оцінювання;
- Перелік довідкової літератури, якою можна користуватися при написанні контрольної роботи (за необхідності);
- Завдання до контрольної роботи (паперовий примірник, електронний варіант);
- Правильні відповіді (паперовий примірник, електронний варіант);
- Відомість.

Варіанти контрольних завдань у формі комп'ютерного тестування з кожної дисципліни мають містити формалізовані завдання однакової складності, причому один варіант повинен містити не менше 50 тестових

завдань. Контрольні завдання розробляються на кафедрі. Оцінка за виконання контрольних завдань виставляється, як правило, за 100-бальною шкалою Педуніверситету та розширеною шкалою «відмінно», «дуже добре», «добре», «задовільно», «достатньо», «незадовільно», «неприйнятно» за шкалою ЄКТС. Під час розроблення критеріїв оцінювання контрольних завдань за основу необхідно брати повноту й правильність їх виконання.

В анотації до контрольної роботи зазначається її мета, структура завдань, відповідність навчальній програмі, форма проведення контролю (письмова робота, комп'ютерне тестування), тривалість виконання та семестр, у якому вивчається/вивчалася навчальна дисципліна. Рецензію надає фахівець випускової кафедри або кафедри з відповідної галузі знань. У разі наявності в рецензії зауважень, завдання повинні бути доопрацьовані. У рецензії висвітлюються: позитивні моменти розробленої контрольної роботи; відповідність варіантів завдань результатам навчання; професійне спрямування та реалізація принципу комплексності у розроблених варіантах завдань; рівнозначність варіантів завдань за їх складністю та можливістю застосування комп'ютерної техніки при їх вирішенні; обґрунтованість критеріїв оцінки виконаних завдань; обґрунтованість та достатність матеріалів, якими студент може користуватися під час виконання контрольних завдань; спроможність завдань діагностувати набуті знання, вміння та навички з конкретної навчальної дисципліни; недоліки та шляхи вдосконалення завдань; висновок про можливість використання розроблених завдань для моніторингу якості набутих знань і вмінь.

До переліку матеріалів, якими студент може користуватися під час виконання завдань контрольної роботи, входять таблиці, каталоги, довідники, які не містять методик здійснення розрахунків або короткого викладу процесів і явищ.

Як правило, пакети контрольних робіт розробляють на кафедрах, розглядають на засіданнях кафедр і подають на рецензування. Щодо ректорської контрольної роботи, то її пакет затверджує проректор з науково-педагогічної роботи. Затверджений пакет зберігається у навчально-методичному відділі, а копія – на кафедрі, що його розробляла.

Результати контрольної роботи у письмовій формі перевіряє, як правило, викладач кафедри, який викладав чи викладає дану навчальну дисципліну. До перевірки ректорської контрольної роботи для перевірки рівня залишкових знань студентів можуть бути залучені науково-педагогічні працівники інших кафедр, які є фахівцями в даній галузі. Результати контрольної роботи повинні бути перевірені не пізніше наступного дня після їх проведення. Оцінювання результатів контрольної роботи в формі комп'ютерного тестування здійснюється одразу після написання тесту за допомогою комп'ютерної програми, оцінка виставляється у відомість, а результати роздруковуються і зберігаються у пакеті контрольної роботи.

Відомість результатів ректорського контролю оформляється за зразком, підписується викладачем, який перевіряв роботу, директором/деканом відповідного інституту/факультету, відповідальною особою за проведення

ректорської контрольної роботи. За підсумками проведеного контролю складається зведена відомість результатів ректорських контрольних робіт студентів інституту/факультету. Результати контролю подаються навчально-методичним відділом ректорові, першому проректорові з науково-педагогічної роботи, директорів/деканів, на кафедру, яка забезпечує викладання навчальної дисципліни. Кафедра проводить аналіз результатів виконання ректорської контрольної роботи шляхом зіставлення їх з результатами поточного або підсумкового контролю якості знань з навчальної дисципліни, обговорює виявлені характерні помилки та недоліки в підготовці студентів, їх причини, робить висновки про відповідність результатам навчання, формує комплекс заходів з підвищення якості підготовки студентів.

Підсумки ректорського контролю якості знань студентів обговорюються на засіданнях кафедр, вчених рад інституту/факультету та ректорату ЗВО. Ректорська контрольна робота вважається виконаною, якщо на ній були присутні не менше 90% студентів, у іншому випадку призначається інший час проведення ректорської контрольної роботи. При визначенні якісного показника успішності та абсолютної успішності студенти, які не з'явилися на ректорській контрольній роботі без поважної причини, прирівнюються до тих студентів, які отримали негативні оцінки, а ті студенти, які були відсутні з поважних причин, до загальної кількості студентів, що писали ректорську контрольну роботу, не долучаються, таким чином обрахунки проводяться без їхнього врахування. До виконання ректорської контрольної роботи залучають усі (або вибірково одна з потоку) академічні групи студентів денної форми навчання кожної освітньої програми 1–4-го років навчання за ступенем вищої освіти «бакалавр» і кожної освітньої програми першого року навчання за ступенем вищої освіти «магістр». Результати ректорської контрольної роботи аналізуються навчально-методичним відділом. Начальник навчально-методичного відділу доповідає про результати ректорської контрольної проректорові та ректорові.

2. Методичне забезпечення організації заходів контролю та оцінювання навчальних досягнень студентів.

Контрольні заходи – дидактичний засіб управління навчанням, спрямований на забезпечення ефективності формування знань, умінь і навичок, використання їх на практиці, стимулювання навчальної діяльності студентів, формування у них прагнень до самоосвіти.

Для зворотного зв'язку за якістю та успішністю навчання у професійно орієнтованій дисципліні використовуються такі види контролю: вхідний, поточний, модульний (рубіжний), семестровий, підсумковий.

Вхідний контроль проводиться перед вивченням професійно орієнтованої дисципліни з метою визначення рівня загальноосвітньої, загальнонаукової, загально-технічної підготовки студентів (курсантів, слухачів). Як правило, вхідний контроль проводиться у вигляді письмового контролю. За його результатами розробляється план заходів з професійної мотивації здобувачів освіти, надання ним індивідуальної допомоги.

Поточний контроль проводиться на всіх видах навчальних занять та проводиться у формі усного опитування або письмового експрес-контролю (летючки) під час проведення навчальних занять, виступів курсантів (слухачів, студентів) при обговоренні питань на семінарських заняттях, а також у формі комп'ютерного тестування.

Результати поточного контролю використовуються як викладачем для коригування методів і засобів навчання, так і студентами для планування самостійної роботи. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях у формі колоквиуму, за результатами якого студент допускається до виконання лабораторної роботи, виступів студентів при обговоренні питань на практичних і семінарських заняттях, а також у формі комп'ютерного тестування.

Об'єктами поточного контролю знань студентів є:

1. Систематичність та активність роботи на семінарських, практичних, лабораторних заняттях. Оцінюванню можуть підлягати: рівень знань, продемонстрований у відповідях і виступах на семінарських і практичних заняттях; активність при обговоренні питань, що винесені на семінарські (практичні) заняття; результати виконання і захисту лабораторних робіт, експрес - контролю тощо.

2. Виконання завдань для самостійного опрацювання. Оцінюванню можуть підлягати: самостійне опрацювання тем чи окремих питань; проведення розрахунків; написання рефератів, підготовка конспектів навчальних чи наукових, переклад іншомовних текстів тощо.

3. Виконання модульних (контрольних) завдань. Оцінюванню можуть підлягати: тести, виконання письмових завдань, контрольних робіт, індивідуальних завдань тощо.

Результати поточного контролю є основною інформацією під час проведення модульного контролю і при визначенні підсумкової оцінки.

Модульний (рубіжний) контроль проводиться після вивчення логічно завершеної частини (змістового модуля) програми навчальної дисципліни у формі усного опитування, контрольної роботи, тестування тощо. Результати модульного (рубіжного) контролю є додатковою інформацією під час проведення заліку і враховуються при визначенні підсумкової екзаменаційної оцінки з даної навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводять для оцінки результатів навчання на певному рівні вищої освіти або на його окремих завершених етапах. Підсумковий контроль включає екзамен, диференційований залік, залік і державну атестацію.

Екзамен – це форма оцінки підсумкового засвоєння студентами теоретичного і практичного матеріалу з окремої науки (дисципліни), який проводять як контрольний захід у письмовій чи усній формах, за екзаменаційними білетами, складеними за програмою науки (дисципліни) і затвердженими кафедрою. Завдання екзамену – перевірка розуміння студентом програмного матеріалу в цілому, логіки та взаємозв'язків між

окремими розділами, здатності творчого використання накопичених знань, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми науки (дисципліни) тощо.

Диференційований залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з певної науки (дисципліни) і на підставі результатів виконаних індивідуальних завдань.

Залік – це форма контролю, що передбачає оцінку засвоєння студентом навчального матеріалу винятково на підставі результатів поточної успішності студентів.

Колоквіум – «мікрозалік» – це вид семінарського заняття, де опитування не добровільне, як на звичайному семінарі, а обов'язкове. Студентів заздалегідь попереджають про необхідність підготовки, про вимоги до відповіді. Відповіді на колоквіумах не можуть набувати форми дискусії. Функція колоквіуму – контрольне повторення теми або розділу.

Атестація студента – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня й обсягу знань, умінь, інших компетентностей до вимог стандартів вищої освіти. У ВНЗ атестацію студентів на бакалаврському рівні вищої освіти проводять у формі екзаменів із нормативних наук професійної підготовки в обсязі діючих робочих навчальних програм; на магістерському рівні вищої освіти – у формі захисту магістерської роботи (проекту). Основні вимоги до проведення атестації студентів визначено в Положенні про екзаменаційні комісії атестації осіб, які здобувають ступінь бакалавра чи магістра.

Методи контролю. Кожна з форм контролю має особливості й залежить від мети, змісту, методів і характеру навчання. Контроль здійснюють за допомогою таких методів:

Усне опитування допомагає контролювати не лише знання, а й вербальні здібності, сприяє виправленню мовних помилок. Відтворення матеріалу сприяє кращому запам'ятовуванню, активному використанню наукових понять, що не можливо без достатнього застосування їх у мові.

Письмові роботи допомагають з'ясувати рівень засвоєння матеріалу, проте слід запобігти списуванню.

Захист курсових і магістерських робіт сприяє зростанню самостійності студентів, формуванню їх як майбутніх спеціалістів.

Тестовий контроль. Для визначення рівня сформованості знань і вмінь із навчальної дисципліни користуються методом тестів. Виокремлюють *тести відкритої форми* (із вільно конструйованими відповідями) і *тести закритої форми* (із запропонованими відповідями).

Тести відкритої форми передбачають короткі однозначні відповіді, які ґрунтуються переважно на відтворенні вивченого матеріалу, або складні (комплексні) відповіді, які потребують розвинутого логічного мислення, вміння аналізувати. *Тести закритої форми* передбачають вибір відповіді з певної кількості варіантів. Серед таких тестів виокремлюють *тест-альтернативу*, *тест-відповідність*:

Тест-альтернатива вимагає вибору однієї з двох запропонованих відповідей. Застосовують його під час контролю таких показників засвоєння, як уміння визначати використання фактів, законів, підводити під поняття, встановлювати причину певного явища. Недолік цього виду тесту полягає в тому, що він не дає змоги вільно конструювати, формулювати відповідь. Його перевагою є те, що він допомагає швидше орієнтуватися в матеріалі, знаходити спільне та відмінне у явищах, легше класифікувати конкретні явища за певними видами.

Тест-відповідність, як правило, складається з двох частин, між якими слід встановити відповідність. Застосовують його для виявлення таких результатів засвоєння, як уміння визначати використання речовин, апаратів, процесів, встановлювати зв'язок між абстрактним і конкретним поняттями, класифікувати їх тощо. Перевага тестів-відповідностей полягає у компактній формі завдання, завдяки якій протягом короткого часу вдається перевірити засвоєння великого обсягу навчального матеріалу. Недоліком є обмеженість безпосередньої мети контролю і ускладнення при доборі матеріалу. Доцільним є проведення тестової перевірки кожної теми навчальної дисципліни з усіх основних її питань.

Серед навчальних завдань, що стимулюють самоконтроль у роботі студентів, використовуються завдання з програмованим контролем. Такі завдання дають змогу збільшити інтенсивність самостійної навчальної роботи студентів, зручні для організації фронтальної роботи і колективного обговорення індивідуально одержаних результатів.

Програмований контроль. Реалізується він шляхом пред'явлення всім студентам стандартних вимог, що забезпечується використанням однакових за кількістю і складністю контрольних завдань, запитань. При цьому аналіз відповіді, виведення і фіксація оцінки можуть здійснюватися за допомогою індивідуальних автоматизованих засобів.

Порядок проведення семестрових екзаменів. Семестрові екзамени проводять за розкладом, який доводять до відома студентів за місяць до початку екзаменаційної сесії. Іспит проводять за екзаменаційними білетами, які складають кафедри відповідно до вимог діючого Порядку оцінювання знань студентів.

Екзамени проводить викладач або екзаменаційна комісія, до складу якої входить лектор і викладачі, що ведуть семінарські (практичні, лабораторні) чи контактні заняття з відповідної науки (дисципліни), співробітники кафедри. Склад комісії затверджує завідувач кафедри. Кожен екзаменаційний білет має номер, а також може мати позначку із вказаним рядом і місцем, на якому перебуває студент під час екзамену, де проводять іспит (наприклад, № 5.4 – ряд 5 місце 4). Номер білета записують до відомості і в бланк письмової роботи. Нумерацію екзаменаційних білетів проводять на кафедрі.

Студенти займають місце в аудиторії за номерами екзаменаційних білетів. Змінювати місце після одержання білета заборонено. Після завершення організаційного етапу екзаменатор потоку оголошує час початку

і закінчення екзамену. Після цього виходити студентам з аудиторії заборонено. Тривалість екзамену – 3 академічні години. Виконання студентами екзаменаційного завдання повинно бути самостійним. За використання заборонених додаткових джерел і засобів зв'язку чи підказок студент складе екзамен повторно.

Після завершення екзамену письмові відповіді разом із екзаменаційними білетами й індивідуальними навчальними планами студента приймає від кожного студента екзаменатор чи член екзаменаційної комісії. Перевіряє роботи екзаменатор, яким є лектор. За рішенням кафедри до перевірки робіт можуть залучатися інші члени екзаменаційної комісії. Перевірку екзаменаційних робіт студентів проводять тільки в приміщеннях ВНЗ: на кафедрі, у навчально-консультативному пункті чи в спеціально виділеній аудиторії. Якщо викладачеві, який перевіряє екзаменаційні роботи, необхідна перерва, екзаменаційні роботи зберігають на кафедрах або у деканатах в умовах обмеженого доступу. Доступ до екзаменаційних робіт у такому випадку має тільки викладач, який перевіряє екзаменаційні роботи. Перевірену роботу підписує екзаменатор. Результати перевірки фіксує екзаменатор в екзаменаційній відомості. У разі одержання позитивної оцінки бали заносять до індивідуального навчального плану студента згідно з діючим Порядком оцінювання знань студентів. Оголошення результатів екзамену і видача індивідуальних навчальних планів студента з оцінками здійснює екзаменатор не пізніше дня, що передує наступному екзамену за розкладом. Перевірені екзаменаційні роботи передають до деканату разом з оформленими екзаменаційними відомостями. Роботи зберігають три місяці, після цього утилізують за встановленим порядком. Інші організаційні питання пов'язані з проведенням екзамену вирішує екзаменатор.

Апеляція щодо результатів підсумкового контролю знань студентів – складова організаційного забезпечення навчального процесу, яка проводиться для визначення об'єктивності виставленої оцінки. Головне завдання апеляційної процедури – подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань студентів, уникнення непорозумінь і спірних ситуацій, створення найсприятливіших умов для розвитку і реального забезпечення законних прав та інтересів особи, що навчається.

Основні засади організації проведення апеляції результатів підсумкового контролю знань визначено в Положенні про апеляцію результатів підсумкового контролю у формі іспиту. Ліквідація академічних заборгованостей студентів у ВНЗ регламентується Порядком ліквідації академічних заборгованостей студентів. Академічна заборгованість з певної науки (дисципліни) виникає в разі одержання студентом оцінки «незадовільно» за результатами підсумкового оцінювання.

3. Система моніторингу якості освіти та освітнього процесу у ЗВО.

Як педагогічна категорія моніторинг розуміється в ракурсі визначення сутності поняття; процедури діагностування; аналізу явищ і властивостей суб'єктів освітнього процесу. У цьому сенсі моніторинг має відповідати: особистісним і суспільним цілям освіти, політичній стратегії її розвитку в

контексті вітчизняних і світових тенденцій, закономірностям менеджменту освіти на різних рівнях управління – державному, регіональному, муніципальному, інституційному (локальному), особистісному. Інколи поняття моніторингу вживають у значенні відстеження результативності освітнього процесу (наприклад, моніторинг навчальних досягнень студентів); подекуди під ним розуміють звичайний педагогічний контроль (моніторинг успішності); частіше його використовують у сенсі різнобічного вивчення певних параметрів функціонування системи освіти чи окремих її елементів або суб'єктів освітнього процесу (моніторинг якості підготовки фахівців з певної спеціальності, матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу тощо).

За сучасних умов моніторинг все більше набуває статусу дослідження, а не емпіричного збору інформації про певні характеристики та властивості освітньої системи. *Метою* моніторингу є не тільки вивчення процесу та результатів певної діяльності, але й створення проекту нової діяльності, що на сучасному етапі розвитку системи вищої освіти розширює межі можливостей вищих навчальних закладів. Моніторинг в освіті - це система організації збору, збереження, обробки і розповсюдження інформації про діяльність освітньої системи, що забезпечує безперервне відстеження за її станом і прогнозом розвитку та розробка науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття управлінських рішень стосовно підвищення ефективності освітньої галузі.

Система моніторингу якості освіти та освітнього процесу у ЗВО. Система моніторингу якості освіти та навчального процесу у ВНЗ містить: *ректорський контроль, електронний журнал обліку навчальної роботи студентів академічної групи.*

Як уже відзначалося, **ректорський контроль** є особливим видом внутрішнього контролю рівня знань, вмінь і навичок студентів, метою якого є встановлення рівня ефективності використання різних форм і методів викладання науково-педагогічними працівниками наук (дисциплін); отримання інформації про характер пізнавальної діяльності, рівень самостійності та активності студентів; оцінка залишкового рівня знань із науки (дисципліни) з подальшим аналізом та узагальненням; належна підготовка для проходження ліцензійних і акредитаційних процедур і забезпечення максимально об'єктивного оцінювання знань студентів; перевірка якості навчального процесу на кафедрах і рівня викладання наук (дисциплін) окремими науково-педагогічними працівниками. Порядок проведення ректорського контролю регламентується *Положенням про організацію ректорського контролю якості знань студентів.*

Інноваційною формою організації моніторингу якості освіти у ЗВО є **електронний журнал обліку навчальної роботи студентів академічної групи** забезпечує відстеження та аналіз поточної успішності студентів на кафедрах і факультетах для прийняття відповідних рішень про удосконалення навчального процесу і підвищення якості підготовки фахівців в університеті. Робота електронного журналу обліку навчальної роботи

студентів академічної групи регламентується Положенням про електронний журнал обліку навчальної роботи студентів академічної групи.

Висновок

Тож, результативність освітнього процесу багато в чому залежить від ретельності розроблення методики контролю знань, який необхідний за будь-якої системи освіти та будь-якої організації освітнього процесу. Належна організація контролю та оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти є дієвим засобом управління навчально-пізнавальною Інтенсивний контроль і об'єктивне оцінювання результатів навчання студентів (курсантів, слухачів) є інструментами, що допомагають засвоювати зміст професійно орієнтованих дисциплін.